

Život jako šachy

Hrát šachy je umění, které se můžeme učit celý život a nikdy nedosáhneme úplné dokonalosti. Stejně tak i lidský život – učíme se ho celý náš život a uděláme spoustu špatných tahů, které bychom rádi vrátili zpět, kdyby to jen šlo.

Máme možnost zahrát si jen jednu partii, což není zrovna moc a i tak se někteří hráči po nevydařeném zahájení předčasně vzdávají. Ale proti komu to vlastně hrajeme? Kdo sedí na druhé straně šachovnice? Jsme to my sami, hrajeme paradoxně sami se sebou.

Je těžké hrát vyrovnanou hru, obzvlášť proti silnému soupeři, který využije každou naši chybičku a nepozornost pro svůj okamžitý nebo pozdější útok. Každý nerad prohrává, proto je vždy moudré nechat se poučit od zkušenějšího hráče, abychom i my vedli naši partii bez chybných tahů, které třeba mohou vypadat na první pohled lákavě.

Máme tedy radost, když vyhráváme a ještě větší, když vyhráváme sami nad sebou. Jednou každá hra skončí. I ta naše, první a poslední, nikdy neopakovatelná hra jménem život. Ať se nám povede vyhrát ji a na samém konci ať můžeme zašeptat: „Šach mat, byla to dobrá hra..“

Emanuel Vejnar, 1.2.2006 (<http://blog.vejnar.com/zivot-jako-sachy.htm>)

Život jako šachy :)

sifinka-silvik, 31. 1. 2009 23:49, Štítky: Moje úvahy

Hrát šachy je umění, které se můžeme učit celý život a nikdy nedosáhneme úplné dokonalosti. Stejně tak i naše partie – učíme se ji celý náš život a uděláme spoustu špatných tahů, které bychom rádi vrátili zpět, kdyby to jen šlo. Je však jedna nevýhoda, že můžeme hrát jenom jednu tuto partii! Ale proti komu vlastně hrajeme? Kdo sedí na druhé straně šachovnice? Jsme to mi sami. Paradoxně hrajeme sami se sebou.

Je těžké hrát vyrovnanou hru. Zrovinka, když víme, že druhý hráč je stejně dobrý, jako mi sami. Na druhé straně může sedět také náš život! Každý nerad prohrává, proto je vždy moudré nechat se poučit od zkušenějšího hráče, abychom i my vedli naši partii bez chybných tahů, které třeba mohou vypadat na první pohled lákavě. Ano. Život nás má naučit poznávat jej, ale také poučit o špatných tazích, které jsme již udělali. Každý z nás udělal spoustu chyb, které by chtěl vrátit na zpět. Ale nejde to vždyť pořád je tu to pravidlo: HRÁT JEN JEDNOU.

Podle mě stačí pouhé zamyšlení nad svými chybami a uvědomit si je. Už ve své první úvaze jsem psala o zatačkách a překážkách, tak je to i s touto partií. O svých chybách víme a proto by jsme je měli také vnímat. Chyb je hrozně moc. Např. Porušíte 10 Božích přikázání a hned tu máme minimálně 10 chyb najednou. Z tohoto textu, který jsem napsala si беру těžce více ponaučení. Snažit se nedělat zbytečné chyby, ale také vnímat toto desatero, jako ukázkou dobra a té správné cesty k víře. A když budeme hrát tuto hru bez chyb, určitě si tichounce šeptnem: ŠACH MAT!!! (<http://sifinka-silvik.signaly.cz/0901/zivot-jako-sachy>)

Komentáře: petronyla 8. 2. 2009 12:07: jdeš čím dál více do hloubky to se mi líbí.

